

РЕШЕНИЕ

№ 2138

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1223** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 03.01.2011 г., постановено по н.а.х.д. №2681/2010 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 96-ти състав е потвърдил изцяло Наказателно постановление /НП/ №136045/04.12.2010 г., издадено от началника на АНД отдел „ПП” при С..

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице. Релевираните в жалбата основания следва са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Конкретните фактически твърдения в подкрепа на релевираните нарушения са за допуснати нередовности при съставянето на АУАН и НП и несъставомерност на извършеното поради липса вина.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се явява лично и се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди атакуваното НП, решаващият съд е приел за установено по несъмнен начин, че св. И Б управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф” с ДК № СА1415КК, като се движел в гр. С. в кв. „Требич” към Околовръстен път около 12.10 часа. По същото време в района на Рибарника касаторът с управлявания от него лек автомобил „Фолксваген Венто” с ДК № ОВ4149АТ предприел маневра „излизане от реда на паркираните автомобили”, които се намирали от дясната страна на посоката на движението на св. Б. Вместо да изчака преминаването на автомобила на св. Б и след това да се включи в лентата за движение, касаторът излязъл от реда на паркиралите автомобили много рязко и застанал наравно на автомобила на св. Б. Св. Б не успял да избегне удара с него. Така с поведението си жалбоподателят станал причина за ПТП с автомобила, управляван от св. Б.

Възприетата фактическата обстановка, след анализ и преценка на събраните по делото доказателства – показанията на свидетелите Г, Б и Л, събрани в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от С районен съд. Решаващият съд е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН.

Всички инвокирани с касационната жалба оплаквания за допуснати в хода на досъдебната фаза на административнонаказателното производство процесуални нарушения и нарушения на материалния закон са били направени и пред въззивния съд, който в съответствие с приложимите правни норми ги е приел за неоснователни. Касационната инстанция добавя допълнително само, че ако е било извършено нарушение на привилата за движение-превишена скорост от водача на другия автомобил-участник в настъпилото ПТП /за което по делото липсват данни/, това би довело само до съпричиняване на резултата /при условията на независимо извършителство/. То обаче не би могло да обуслови липса на вина, а оттук и несъстамерност на извършеното от касатора. По силата на чл.25, ал.1 ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра..., като например да излезе от реда на паркираните превозни средства, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Вината и административнонаказателната отговорност на касатора за неговото собствено деяние не отпадат, поради това, че другият участник в ПТП се е движел с превишена скорост /ако това да е било така/, след като по безспорен начин е установено извършеното от него противоправно деяние, механизмът му на осъществяване, времето и мястото на извършване и приносът му за настъпилия резултат.

Законосъобразни са и изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка субсумира от обективна и субективна страна състава на нарушение на чл.25, ал.1, прдл.1 ЗДвП, за което на основание чл.179, ал.2, вр.ал.1, т.5 ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба". Размерът на глобата е определен в минималния установен от закона размер, което при действието на забраната за влошаване положението на обжалващия дефинитивно изключва преценката на съда за правилното му индивидуализиране от административнонаказващия орган.

Отнемането на контролни точки на основание Наредба Из-1959/27.12.2007г. не е административно наказание /чл.13 ЗАНН/ и не подлежи на контрол в пределите на административно-наказателното съдебно производство.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.01.2011 г., постановено по н.а.х.д. №2681/2010 г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.